

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravištvu (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 43.

V Ljubljani, v sredo 23. februvarija 1887.

Letnik XV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 23. februvarija.

Jezik na bankovcih.

Nagodbini odsek je danes obravnaval predlog bankinega pododseka gledé jezika na bankovcih.*) Že v zadnji seji predlagal je tirolski poslanec gosp. Neuner resolucijo, v kateri se vladi naroča, da naj se pred izdajo novih bankovcev v porazumljeni z ogersko vlado dogovori z narodno banko zaradi premembe njenih pravil v tem smislu, da bodo imeli novi bankovci napis v raznoterih avstrijskih jezicih.

Dr. Poklukar je tudi v celotnem odseku, kakor prej v pododseku govoril za Trojanov predlog in zlasti povdarjal, da se v tem nevarnem in osodepolnem času, ko se od narodov tirjajo tolike žrtve, slabo vstreza narodom, ako se jim tako skromna in nedolžna zahteva ne spolni.

Za njim je dr. Trojan zagovarjal svoj predlog, in kazaje na bankovce omenjal, da ne bo nobenih zaprek, ako se vrednost bankovčeva, ki je čez stokrat zapisana na eni strani v nemškem, na drugi pa v madjarskem jeziku, zaznamova še v drugih jezicih. Glavna zavira tej opravičeni in med českim narodom vdomačeni zahtevi je brezobzirnost Madjarov; ko bi bila naša polovica tako oprezna, kakor madjarska, bi do tega ne bilo prišlo. Ko so bila potrjena sedanja pravila, bilo je v njih določeno, da se ima na bankovcih natisniti tudi avstrijsko-ogerski grb, toraj dvoglavati orel in ogerska krona; ali Madjari ne morejo trpeti našega grba, zato so od nas zahtevali premembo dotične določbe, in mi smo bili v svoji popustljivosti tako dobri, da smo jim to privolili. Od tistihmal na bankovcih ni nobenega grba več, ampak se nahajajo le nekatere nič pomenljive glave. Konečno dr. Trojan omenja, da bo glasoval za predlog pododsekov, in le ko bi bil odklonjen, bo glasoval za Neunerjevo resolucijo.

*) Ker je bil ta predlog, ki zahteva napis na bankovcih v raznoterih avstrijskih jezicih, v pododseku stavil dr. Trojan, pridejali so mu šaljivi priimek Trojanjskega konja. Pis.

Pred Trojanom, precej za Poklukarjem, se je bil oglasil finančni minister Dunajevski, ki je ponavljal, kar je govoril že v pododseku. Rekel je, da se mu ta reč ne zdi posebne važnosti in da bi njegovim narodnosti ne bilo posebno vstreženo, ko bi v njenem jeziku napis na bankovcih stal kje v kakem kotičku. In ko bi se to privolilo pri bankovcih, moralo bi se dosledno tirjati tudi pri goldinarjih in krajcarjih, kar se pa nikakor ne bi moglo izvršiti. Dalje je omenjal, da bi ta prememba le zadrževala pogodbo z Ogersko, ker bi morala vlada zaradi te zadeve z njo še enkrat pričeti obravnave, ktere bi pa ostale popolnoma brezvspešne.

Tretji govornik je bil česki poslanec Zeithammer, ki je izrekel svoje začudenje, kako more tako malenkostna reč imeti toliko opovir, in zakaj se vlada ni potrudila za ugodnejši uspeh. Ako se žuga, da se bode vsled takega sklepa zavlekla pogodba z Ogersko, je to najhujši pritisk, s katerim skuša vlada pridobiti večino svojemu predlogu. Da pa državi ni na kvar, ako so napisi sestavljeni v raznih jezicih, in da tudi Madjari temu ne morejo ugovarjati, pričajo obligacije skupnega državnega dolga, pri katerih je vrednost na prvi strani zapisana v raznih jezicih, na tretji strani pa stojé v teh jezicih celó obširna naznanila, ne da bi se Madjari nad tem spodtikali.

Poljski poslanec Madejski je pobijal predlog Trojanov in priporočeval Neunerjevo resolucijo. Tudi njemu se ne zdi potrebno, da bi morali bankovci imeti raznojezične napise, pač pa se zavaruje proti temu, da bi on in tovariši njegovi z glasovanjem za edino nemški in madjarski napis pripoznali nekako predpravico nemškega jezika, kakor je trdil poročevalec manjšine o priliki, ko se je razpravljal v zbornici Wurmbbrandov jezikovni predlog.

Zadnji govornik je bil poljski poslanec Hausner, ki je tudi svoje začudenje izrekel, da se Madjari in naša vlada tej zahtevi upirajo. To priča, da imajo Madjari neopravičen vpliv tudi na naše notranje zadeve. Komu izmed nas bi prišlo na misel, od Ogrov zahtevati, da morajo na njim prepušteni strani poleg madjarskega napisa postaviti

tudi napis samosvojnne hrvatske kraljevine? In oni nam branijo, da bi ne smeli po svoji volji na svoji strani vrednosti zapisati v raznih jezicih in s tem dejansko spričati, da je Avstrija mnogojezična država? Hausner je na to iz žepa zvelkel neko ogersko državno dolžno pismo, ki ima napise v raznih jezicih, kar priča, da se tudi Madjari ne ustavljajo raznojezičnim napisom, kadar se jim kaže dobiček. Zakaj bi toraj nam kaj tacega branili, ako je to v našo korist? On priporoča toraj Trojanov predlog in svari pred resolucijo, ki ne bo imela družega uspeha, kakor da bo ogerska vlada zaničljivo zavrgla zahtevo našega državnega zbora.

Po konečni besedi poročevalca dr. Bilinskega je bil Trojanov predlog zavržen. Zanj so glasovali česki poslanci: Fanderlik, Kinsky, Nadherny, Trojan in Zeithammer, slovenska poslanca Poklukar in Tonkli, pa poljska poslanca Hausner in Ozarkiewicz. Drugi Poljaki so glasovali z nemškimi poslanci za vladni predlog, po katerem naj ostanejo napisi na bankovcih na eni strani nemški, na eni pa madjarski. Za Neunerjevo resolucijo so pa glasovali skoraj vsi, samo Hausner ne, ki je v svojem govoru svaril pred njo. To glasovanje je nekatere česke poslance hudo zbódló in v prvi razdraženosti so žugali Poljakom, da ne bodo glasovali za njihne vode in zemljišni zaklad, nemškim konservativcem pa, da ne bodo glasovali za versko šolo. V odseku je Trojanov predlog toraj padel, in v zbornici ga čaka enaka osoda, ker Poljaki nečejo popustiti Dunajevskega in imajo z levičarji večino, ko bi tudi vsa druga desnica glasovala za omenjeni predlog.

Krajni šolski nadzorniki.

Kdo naj bo krajni šolski nadzornik? Postava pravi, da tisti, ki je za to mesto najbolj sposoben. Kdo pa je najbolj sposoben, recimo, na deželi, kjer so ljudske šole? Izvestno tisti, ki ima največ študij in kateri jih tudi skoraj nikoli ne dokonča, ter ima ob enem vsled tega v dotičnem kraju največ veljave.

LISTEK.

Pepelnica.

I.

Pepelni dan ni dan več tvoj,
Tvoj je — vstajenja dan!
S. Gregorič.

Družbi človeški veljaj danes pesnikov glas! Verne svoje vabi danes katoliška cerkev v svetišča, kjer jih pepeli s blagoslovljenim pepelom, govoreč: Pomni človek: prah si in v prah se spremeniš! — A le malo jih je, ki so ji pokorni. Posvečeni pepel je dandanes človeški družbi tuj; noče se več klanjati človeštvo namestnikom božjim, ki mu kažejo, kako minljivo je svetu vse, da je toraj njegov namen više in više...

Ne poslušaj ga svet, jarma zakonov božjih; tudi tisti, ki se razodeva v naravi, mu je pretežak, zato ga nejevoljen otesa. „Zakaj hrumé narodi, zakaj si ljudstva omišljujejo prazne reči? Kralji zemlje se vzdigujejo in prvaki se zbirajo zoper Gospoda in zoper njegovega Maziljenega. Raztrgajmo nju vezi in vrzimo s sebe njiju jarm!“ (Ps. 2, 1—3.) — Tako so govorili ljudje in tako so tudi storili.

Vladarji so se združili s podložnimi in postavili so s svojimi postavami človeški družbi temeljni kamen brez Boga. Javno življenje naj se vrši brez Boga, tako so sklenila ljudstva in vladarji so jim pritrdili — oživele so moderne države. Formalno je bil odstavljen Bog od vladarstva v francoski revoluciji; po nezgodah prisiljeni so sicer Boga zopet postavili na prvo mesto, a le zavoljo sile, ne pa iz prepričanja; brezbožne ideje so ostale, ki vladajo javno življenje v človeški družbi.

Posvečeni pepel je človeški družbi tuj, ker tuji je Bog, ki ga posvečuje!

Toda tudi pri nevernih ne pusti Bog sebe brez spričevanja. Kolik napredek od l. 1789 pa do danes v vseh strokah človeškega uma in dlana! Vse naravne moči si izbira človeštvo v svojo službo; nebesne svetove prišteva človeški um, jim meri oddaljenost in pojasnuje njih pota; pa tudi osrčeje zemlje matere se ne ustavlja njegovemu spoznavanju! Kako so se razmnožili viri blagostanja; zares povsod napredek! — In vendar: Povečalo se je blagostanje, a gori enako se je povečala revščina; namnožila so se ljudstva, a veselje se ni pomnožilo: socialno vprašanje divjá kakor pošast in tudi že pri belem dnevu straši človeštvo. Od kod to in zakaj?

Svet na to vprašanje ugiba na vse strani, ga skuša rešiti, a vspehi njegovi so nepovoljni. Verniku odgovor temu ni težak: Poslopje se mora podreti prej ali posej, ker ste mu spodbili vogelni kamen, ki je Kristus.

Države se ne klanjajo Bogu in podložni ponosno dvigajo glavé; sovražijo, prepirajo, pobijajo se sicer med seboj, slabe razmere zavračajo eni na druge, a vendar družijo se v skrivnih družbah, roke si podajo proti vladarjem in glasilo jim je: „Non serviam!“ Ne bomo služili! — In ta glas je vedno glasneje, odmeva po vseh delih sveta in se kaže v grozovitih dejanjih, ki so gorje pa ironija omikanemu 19. stoletju. S krvavimi črkami grozi splošna revolucija poznejim rodovom narisati žalostni konec povzdigovanega našega veka. Iskre se vkréšjejo po svetu, ki napovedujejo požar. In konec požaru? Kup pepela!

Posvečeni pepel je človeški družbi tuj, ker ji je tuj Bog, ki ga posvečuje. A na mestu tega pepela ponuja se družbi človeški drug pepel, s katerim se ne bodo pepelili po svetiščih le priprosti in revni, marveč tudi bogati in mogočni po razkošnih palačah; ta pepel ne bo iz oljkinih blagoslovljenih vejic, ki so podoba mirú, sreče; ne, ta pepel bo

Tak človek je navadno župnik v omenjenem kraju. Tiroleci so prvi tirjali, da bi morali župniki povsod, kjer je ljudska šola, postavno pravico imeti do mesta krajnega šolskega nadzorništva. Liberalci so pa vsled tega grozen krik zagnali, da to ne gré; šola ne sme zopet priti pod cerkveno gospodarstvo, kteremu se je komaj dobro iz rok izvila. Tudi vlada je nekoliko pritrkovala liberalcem, češ, saj utegnute res prav imeti, kajti v novi državni šolski postavi se prav nikjer ne bere, da bi moral ravno župnik krajni šolski nadzornik biti. Dobro; pokažite nam pa v ravno tej novi državni šolski postavi paragraf, ki prepoveduje, da bi župnik ne smel biti krajni šolski nadzornik. Kaj ne, ste v zadregi, ker ga ni takega paragrafa?

Šolska postava pravi, da naj bo tisti za krajnega šolskega nadzornika, ki je najbolj zmožen. Kje pa imate posebno na deželi človeka, ki bi bil bolj zmožen poduk nadzorovati, kakor ravno župnik? Pri vsem tem se pa ni treba bati, da bi na ta način šola zopet pod cerkveno oblast prišla, kar bi pa, memogredé rečeno, nikakor ne bila, kdo vé, kaka nesreča, če bi se povsod župnik imenoval za krajnega šolskega nadzornika.

Saj ni treba, da bi ga morala ravno cerkev imenovati, ne; imenuje ga lahko država, če mora ravno tako biti; za verouk imenuje naj ga pa škof.

Na ta način bi bil župnik nekak posredovalec med cerkvijo in državo, ker bi ob enem zastopal cerkveno in državno stališče, ter bi tako pazil, da bi se poduk v smislu državnih in cerkvenih postav izvrševal. Država v svoji šolski postavi sama trdi, da se mora mladina v šoli versko in npravstveno izgojevati; kako le se toraj tu pa tam upira župniku izročiti krajno šolsko nadzorništvo, ako po drugi strani ob enem povdarja, da ji je prav veliko na tem ležeče, da učitelj in katehet pri poduku vzajemno postopata, t. j. da ne podira drugi, kar prvi zida.

Vladi sami ni všeč, da bi razni dvomi, kterih se bolehav človeški duh po vélikih šolah naleze, napolnjevali mlado, otroško srce. Da se pa to zgodi, mora kot nadzornik tu biti mož, kteremu je na verski izgoji mladine res vse ležeče. In tak mož je navadno v vsaki občini župnik, ne le, ker sam lepo in strogo npravstveno živi, temveč ker je tudi najbolj izobražen. Izobraženost župnikova smé se imenovati velikošolska. On tudi v resnici nič manj let ne študira, kakor obiskovalci vseučilišča. Ob enem se je pa treba tudi še ozirati na njegovo veljavo v svetnem, kakor tudi v duhovskem oziru. V župniku kot krajnem šolskem nadzorniku ima navadno učitelj dobrega zavetnika proti krivičnemu preganjanju od strani občine, kar se posebno rado ondi zgodi, kjer otroci zanikerne v šolo hodijo in mora učitelj zaradi tega dotične stariše ovajati.

Dalje je vsak župnik že po svojem stanu prisiljen paziti na vestno izvrševanje poduka v šoli, kakor bi tudi po tesni zvezi, s kterimi je s svojimi župljani na zanikerne stariše lahko toliko vplival, da bi redno pošiljali svoje otroke v šolo, s čemur bi se jim prihranilo veliko denarja, kterega so morali tako zaradi zanikernega pošiljanja svojih otrok v šolo plačevati.

Vse to tudi liberalci dobro vedó, in vendar nečejo cerkvi te pravice priznati. Pravijo, da iz načela ne. S tem pa ravno dokazujejo, da niso libe-

ralni, temveč sebični, samogoltni. V resnici liberalen človek je vsem in vsakemu pravičen, talmi-liberalec nikomur ne.

Politični pregled.

V Ljubljani, 23. februarija.

Notranje dežele.

O *črnovojnikih* se je iz začetka govorilo, da bodo v svoji lastni obleki vojaško službo opravljali, na kateri bodo nosili vojaška častna znamenja in pa orožje. Ta določba se je sedaj v budgetnem odseku za brambovce in črnovojnike nekoliko spremenila. Kakor je namreč že znano, bo imela črna vojska dvoje vrste batalijone. Take, ki pojdejo v boj, če bo treba, ali pa vsaj na mejo za stražo in pa take, ki bodo doma opravljali pomožna vojaška dela. Prve vrste batalijoni bodo dobili toraj popolnoma vojaško opravo, ker je dotični odsek izrekel jako opravičene pomislke, da bi sovražnik z vjetimi črnovojniki ravnal kakor z vojaki, če bi jih v civilni obleki zaslačil. Smatral bi jih pač za vse preje, kakor pa za vojake. Kako pa sovražnik s civilisti postopa, ki gredó z orožjem v roki nadnj, je le predobro znano. Najbližnje drevo je dobro, da vjete obesil. Take osode pa poštenim črnovojnikom gotovo ne bo nihče privoščil. Da jih pred njo obvarujemo, dobili bodo vojaško obleko, kakoršno-koli že. Drugi vzrok, da se bodo taki batalijoni po vojaški opravili, je pa tudi ta, da bodo v vojaški uniformi zdatno bolj pogumni in za svojo nalogo navdušeni, kakor pa v civilni. Kakor v navadnem življenji veljá pregovor, da suknja gospoda dela, tako je to še tembolj o vojaku veljaven. Kakošen pa bi bil tudi pogled na črnovojniški batalijon, če bi vsak v svoji obleki moral nad sovražnika. To bi bila četa bolj ciganom kakor pa vojakom podobna. Poleg profesorja v cilindru stal bi znabiti Ljubljanski baraba s kapico na sedem postav, zraven njega kmetiški fant s kučmo itd. To ne gré! Obleka storila bo črnovojnike še le vojake, za kar jih je postava namenila.

Naš izredni kredit, kterega bodo na 1. marca delegacije v Budapeštu dovolile, je dregnil v Rusiji v sršenovo gnjezdo, češ, to je javna demonstracija Avstrije proti Rusiji. „Nov. Vremja“ vsled tega Rusijo hujska, da naj se vendar ne dá tako od Avstrije strahovati. Ta novi izredni kredit, prvi omenjeni listi, nima nobenega drugega pomena, kakor nas (Ruse) prisiliti, da bi se o bolgarski zadevi proti naši volji in našemu namenu odločili. Toda iz vsega tega ne bo nič! Rusija ne mara boja, ga tudi ne išče, ali strašiti se pa tudi ne dá. Če Avstrija ne bo z lepo nehala na Balkanu hujskati, jo bo treba z orožjem v roki zavrniti v njene meje. Če bi se nam pri tem ustavljala, in bi ob enem prelomila pogodbo, na podlagi ktere je Bosno in Hercegovino dobila, je boj med nami in Avstrijo neizogibljiv. — No, no, ne bo take sile ne! Prav ta vročekrvni list pripoveduje, kako je na Ruskem vse kroge osupnilo, ko so v Moskvi menda nekega avstrijskega generalštabnega podpolkovnika prijeli in so pri njem našli papirje, po kterih soditi, bi dotični častnik utegnil ogleduh biti. Potni list je imel podpisan z opazko „ex offio“ (službeno). Razven tega je imel podpolkovnik pri sebi vojni besednjak, dalje slovar o avstrijsko-ruskem bojišči v nemškem, poljskem, rusinskem in ruskem jeziku. Prav v tem slovarju je bil tudi konverzacijski oddelek za razna izpraševanja in razgovore s kmeti. Konečno so našli pri njem tudi še Morsé-jev brzovjavni abece in pa „ključ“ za čitanje specialnih zemljevidov ruskega generalnega štaba. Koliko je na tem resnice, danes še ne vemo.

nicah nevarnosti in sovražnike, po kterih nevarnosti grozé človeštvu. Za svoj namen omenim danes le dveh okrožnic Leonovih.

Prva se začinja z besedama: „Humanum genus“; izdal jo je Leon XIII. 20. aprila 1884. V tej okrožnici on obsoja skrivno družbo prostozidarsko, zavrže po zgledu svojih prednikov nazore komunistov, socijalistov, anarhistov, nihilistov, fenijanov itd. Kaže s prstom na rastočo nevarnost, ktero njih nauki množé med ljudmi, ki ne proté le, da uničijo krščanstvo, marveč spodkopavajo tudi npravni red, družino, in so prav posebno nevarni tudi svetnim vladarjem. Zato naroča vladikam in duhovnom, sploh vsem vernim, da z vsemi silami delujejo proti tem za človeško družbo pogubnim nazorom. Tudi pripomočkov za to jim omenja. Pečajo naj se prav skrbno z delavskim vprašanjem; snujejo naj delavske zadruge itd., da pomorejo delavcem in jih ohranijo verne; skrb jim bodi posebno za mladino, da se ne navžije teh nazorov po šolah; ustanovljajo naj družbe treznosti, širijo družbe Vincencijske, tretji red itd. Po tem potu, pravi Leon XIII., je treba nasprotnikom tla spodkopavati. — Prav posebno pa je človeški družbi namenjena okrožnica: „Immortale Dei“ z dné 1. novembra 1885.

Naši čitatelji se bodo gotovo še spominjali besedi nemškega vojnega ministra Bronsarta, ki jih je rabil v nemškem vojnem odseku, kedar so se za septenat potegovali, da se Nemcem na *avstrijsko vojno pomoč* ni zanašati, ker je Avstrija na jako slabih nogah gledé financ in gledé armade. Mi smo to govorjenje takrat obsodili, kakor se mu je spodobilo. Kako da je moralo sploh vsakemu dobremu Avstrijanu takrat pri srečanju biti, si je veliko laglje misliti, kakor pripovedovati, ko je moral slišati, kako slabo da nas cenijo politični zavezniki. Prav posebno se je pa tista Bronsartova ocena Madjarom pod nos pokadila, kajti prav zaradi njih in njihove Janskijske komedije porabil je Bronsart priliko, da je slabo o nas govoril, da bi s tem Nemce oplasil in za septenat omeščal. Sedaj je dobil odgovor in to tak odgovor, da si ga smé že za ušesa zapisati. In pa iz Madjarskega mu je došel. Da nismo še tako pri kraji ne z denarjem in ne z armado, kedar nam gré za domovino in njene koristi, pokazali so naši poslanci na Dunaji in poslanci druge državne polovice pa v Budapeštu s soglasnim odobravanjem novih vojnih kreditov za deželno brambo in za črno vojsko. Sedaj naj prevzetni Nemeč primerja, kje je večja trdnost v armadi ali pri nas ali na Nemškem. kjer so zaradi nje celó državni zbor strmoglavili. Bismark in Bronsart sta Nemce na vse mogoče načine pridušala, da naj privolijo septenat, ker se le na ta način upata ohraniti mir in celó stari Moltke rekel je, da kdor bo glasoval nasprotno, nakopal bo domovini boj na glavo; in vendar tudi to ni nič pomagalo. Kako pa je bilo pri nas? Naš in ogerski brambovski minister sta rekla: „Možjé, časi so resni, če tudi jutri še ne bo vojske. Ker pa vendar nihče nima pisma v žepu, kako dolgo da bomo mir imeli, treba se je pripraviti, da nas kaj neljubega ne prehití. Toliko in toliko potrebujeva še, da se bodo tudi brambovci in črnovojniki lahko oborožili. Potem smo pa na trdnem.“ Možjé so predlog sprejeli in 1. marca v Budapeštu se bo pa dotična postava napravila. Pri nas ni bilo treba nobenega državnega zbora razpuščati. Iz tega naj si g. Bronsart sklepa, kar mu drago.

Vnanje države.

Bolgarska deputacija je še vedno v Carigradu. Minuli petek vdeležila se je selamlika, h kteremu je prišel tudi sultan. Ko je ta delegate ugledal, poslal je takoj enega svojih adjutantov k njim, da jim sporočí njegov pozdrav. Ob enem sporočil jim je pa adjutant tudi sultanove simpatije za Bolgarijo, ter jim sporočil, da naj ne poslušajo, kar jim bodo prenapetneži na ušesa trobili, temveč naj ostanejo v vseh svojih zahtevah lepo zmerni, kakor so bili do sedaj. Delegate je to odlikovanje silno razveselilo, in so prosili sultanovega adjutanta, da naj izvoli sporočiti sultanu njihovo najudanejšo zahvalo. Gledé bolgarskih zadev naj bo pa le prepričan, da se bodo zvesto le tega držali, o čemur bodo vedeli, da bo deželi in narodu na korist. Zmernost jih bo tudi še dalje vodila v vseh njihovih zahtevah. Jako bi jim pa sultan vstregel, če bi jim hotel dati kmalo kakoga suveréna, oziroma, če bi jim vsaj do tistega pripomoči hotel. Vsa dežela, severna in južna Bolgarija, je zatrdno prepričana, da ne bo poprej miru in reda v deželi, kakor še le takrat, ko pride knez, ki bo vsem všeč. Sostava vlade iz raznih strank se jim pa ne zdi za drugo dobro, kakor da bodo homatije le še večje napravila, kakor so že, razvoja in vspeha Bolgarije pa ne bo nikakor pospeševala.

Pozornemu politikarju gotovo ni odšlo, da so se prijateljske razmere med *Nemčijo* in *Rusijo* v najnovejšem času prav zdatno ohladile. Dolgo časa je bil politični svet vaje gledati mržnjo med Rusi in Nemci ktera pa vendar ni mogla prav do svoje veljave, ker je imela svojo silno protipezo v starem prijateljstvu med nemško in rusko cesarsko rodovino.

nabran v krvavih bojih in silnih pogoriščih, s kterimi bodo anarhisti pepelili brezbožno človeško družbo, nje imetje in neizmerno bogastvo. „Sove si bodo ondi odgovarjale v njegovih hišah in sirene po ulicah mehkužnosti.“ Iz. 13. 22 . . . Za tak pepelni dan deluje družba človeška brez Boga, pisaje si svojo lastno smrt!

Kdo bi ne bil resnih misli, to premišljuoč? Komu bi se ne vzbudile želje v srečju, delovati z vsemi silami, da se to ne izvrši, da ostanejo le poskusi, da se požar vsaj omeji? Kdo bi ne vskliknil poln trdnih sklepov in modrih naklepov za zboljšanje javnih razmer s pesnikom: Pepelni dan ni dan več tvoj — Tvoj je vstajenja dan!

In tako kliče človeški družbi vrhovni vladar katoliški cerkvi, Leon XIII.

Ni ga dandanes na zemlji človeka, ki bi vžival toliko ljubezni pri svojih in toliko spoštovanja pri nasprotnikih, kakor vrhovni katoliški poglavar. Bodi nam katoličanom to nekako zadostilo, bodi pa vsem opomin, da ljubezen in spoštovanje tudi gré namestniku božjemu na svetu.

Plemeniti Leon XIII. pa, pozabivši sebe, obrača svoj vpliv le v korist človeštvu; naznanja mu po svojih občudovanja in resnih študij vrednih okrož-

V tem spisu pojasnuje Leon XIII. razloček med modérno in med krščansko državo. Obširno in temeljito zavrača, kakor zveden pravoslovec, sedaj veljavna pravna načela in povdarja, da katoliška cerkev ni državi, ni napredku in omiki nasprotna, ampak, da vse te le podpira in goji, če jo pri tem ne ovira posvetna oblast. Edino s tem, da se države postavijo na krščanska tla, da cerkvi dovolijo potrebno prostost, da vrši med ljudstvi svoj vzvišeni poklic: da, vabeč ljudi proti nebesom, jih tudi na zemlji že osrečuje skupno delujoč s svetnimi državami za blagor človeške družbe.

Tako govori Leon XIII. vladarjem in podložnim „tamquam potestatem habens“. Za to ima on sveto pravico in strogo dolžnost. Položili so namreč tudi njemu kraljevo krono, skrivnostno tiaro na glavo, rekoč: „Vzemi s tremi kronami ozaljšano tiaro in ne pozabi, da si oče knezom in kraljem, vrhovni vladar zemlji, namestnik našega Rešitelja Jezusa Kristusa, kteremu čast in slava na vekov veke!“

To spoznava človeštvo, ki ga kliče očeta, to spoznavajo vladarji, ki imajo pri njem svoje poslanice, ki ga tudi v najnovejšem času prosijo sveta in pomoči, ne sicer iz spoštovanja do njega, marveč prisiljeni po obstoječih razmerah.

To starodavno na bližnje sorodovinstvo opirajoče se prijateljstvo zadel je pa sedaj hud udarec. Od kod je prišel, se ne vé; prišel je pa, kakor strela iz jasnega. Poluradni ruski listi svetu brez vsakega prikrivanja naznanjajo, da razmere med Rusijo in Nemčijo niso več take, kakor so bile do slej. Razprave omenjenih listov so tako jasne in tako nedvomljive, da jih niti drugače zasukati ni mogoče. Naj jih človek obrača, kakor hoče, drugzega ne najde v njih, kakor na vse strani raztezajoče se potrdilo, da so dobre in prijateljske razmere med Nemčijo in Rusijo bile, a niso več. To potrjujejo listi: „Pol. Corr.“, „Journal de St. Petersburg“, „Nov. Vremja“ in deloma tudi v Bruselju izhajajoči „Nord“. Da so Rusi kar nevtogoma z barvo na dan prišli, je vzrok to, ker jih je bil nedavno Bismark v Petrogradu za žilico potipal, kako bi kaj bilo, če bi se Nemci in Francozje sprijeli, če bi morda v tem slučaju Rusija ne hotla Nemcem nekoliko pomagati ali pa — če že drugzega ne — vsaj nobenostranska ostati. V Petrogradu so pa rekli: Ne! Mi bomo hodili svoja pota, kakor nam bo bolje kazalo. Ti hodi pa svoje, kakor najbolje veš in znaš. Če misliš pa z našo pomočjo Francoze uničiti, kakor si nedavno rekel, si se zmotil! Rusija ne bo nevtralna, ko bi začela Prusija vihteti svoj meč nad glavo uboge Francije, temveč bomo še celó gledali, da ji ga iz rok izbijemo. Naj bi se Prusiji res posrečilo Francoze uničiti, potem ni nikdo več varen. Nedolgo in spravila bi se tudi čez nas! Obstanek francoske države je za vzdržavanje sedanjega ravnotežja v Evropi prav tako imeniten, kakor recimo, obstanek Avstrije in še bolj. Kajti Francoske bi se Bismarkija sama polastila; z Avstrijo bi se pa morda vsaj dva delila. Prav je imela toraj Rusija, da je Nemcem pomoč odpovedala, ker premogočna Prusija bi bila lahko vsem nevarna.

V Berlinu in na Poznanjskem pričele so se **pohišne preiskave**. Posebno na Poljake Bismark kaj ojstro pazi. Do ktereга ima le količkaj suma, da bi utegnil biti v politične spletke zapleten, ga takoj dá prijeti in zapreti, češ, da je političen rovar in socialistiški agitator. Kakor na Poznanjskem zapira Bismark tudi po Alzaciji sumljive ljudi, pri katerih se je našlo pri pohišni preiskavi kar si že koli bodi sumljivega. „Matin“ pravi, da so v Mühlhausnu več ljudi prijeli. Telesna in pohišna preiskava pripeljala je nemško policijo do prepričanja, da je velika večina Alzačanov v zvezi s francosko domoljubno ligo. Našli so pri raznih osebah diplome, medalijone, svetinjice, gumbice pri srajcah, ovratniške iglice, ki so imele glasilko omenjene domoljubne lige. To je bilo Bismarkovim beričom že zadosti povoda, da je kar h krati deset oseb iz Alzacije prišlo na zatoženo klop zaradi veleizdaje. Med temi je tudi veliki industrijalec Köehlin-Claudon. Da bi ga ne bili v preiskovalni zapor vtaknili, ponudil je 20.000 mark kaveije, ktere pa nemški beriči niso hotli sprejeti, temveč so rajši moža zaprli. Taka je v blažni Bismarkiji svoboda.

Strah pred vojsko se je tudi po Francoskem precej polegel, če tudi že nekoliko pozno, ker je posebno veliko škode napravil na vrednostnih papirjih. Da se je to zgodilo, vzrok so, v prvem oziru angležki in nemški veliki listi, ki so od Bismarka podpihovan, vojsko na steno slikali, kjer bi se bilo prav lahko brez tega opravilo. Če prav se je strah za sedaj nekoliko zmanjšal, vendar ni nemoogoče, da se morda čez malo ali čez več časa zopet povrne; kajti Francozje dandanes Nemcem manj zaupajo, kakor so jim sploh kedaj poprej, od kar so zvedeli, da je skušal Bismark Ruse proti njim na svojo stran dobiti. Prav tako, če ne še bolj, postali so pa Francozje nasproti Angležem nezaupljivi, ker so, kakor smo že rekli, tudi njihovi listi prav pošteno pripomogli k zgubi vrednosti pri raznih državnih in zasobnih papirjih. Kramarski Angleži so spletke zato delali in narode drugzega proti dru-

Da, da, v Leonu XIII. se kaže duhovna oblast v vsi krasoti in moči nadnaravni, v njem se papeštvo lesketá v nepoznanem blesku. Mi se radujemo temu in prav imamo, ker svoje moči ne obračajo sv. oče toliko v svojo slavo, kolikor v prospéh človeški družbi. Odmevati so začeli Leonovi nazori po postavodajalnih zborih; ideje njegove, ideje krščanske jele so zopet prešinjevati svet; o, da ga kmalo prevzamejo in prekvase, da si manjšine, ki jih sedaj zagovarjajo, dobé povsod večino in skupno z vladarji dajo svetu krščanske postave.

Upajmo, da se združenemu, marljivemu delovanju te posreči. Potem pa naj tudi tū ali tam prestraši svet kaka bomba, ki vpepeli hišo in končá nekaj ljudi, človeška družba se nima ničesar bati. Človeštva blagostanje se bo množilo, in srečna bo človeška družba, ktero bo vodil krščanski duh pravice in ljubezni.

Tej prenovljeni človeški družbi veljá pesnikov glas:

Pepelni dan ni dan več tvoj,
Tvoj je — vstajenja dan!

gemu podpihovali, da bi bili med tem sami po Egiptu in v istočni Aziji prav dobre ribarili. Celó Avstrijo so hotli z Rusijo zaplesti, če tudi neki Smith sedaj to na vso sapo tají.

Izvirni dopisi.

Iz severnega Pohorja, 22. februarja. (Narodno gibanje in veselice.) Debel sneg je sicer zapadel 11. in 12. t. m. naše Pohorje, da skoraj sosed k sosedu zaradi plazov ni šel varno; vendar to ni zaprečilo bralnemu društvu v Rušah, da ne bi napravilo dné 18. t. m. svoje veselice, h kateri so bili tudi udje sosednih dveh sester povabljeni. Na (dnevem) vsporedu je bila med drugim tudi šaloigra: „Eno uro doktor“ in so jo domači diletantje izvrstno dobro igrali. In to v našem Pohorju, ki smo sploh razupiti za same drvarje in barbabe! Ribniških članov sta se zamogla le samo dva vdeležiti.

Jako dobro obnesla se je narodna veselica kmetskega bralnega društva pri sv. Lovrencu dné 20. t. m., ali kako težko si jo je priborilo društvo! Občinski zastop trški v Št. Lovrencu dal si bi bil ne vem kaj rajši včiniti, kakor da bi jim bil veselico z godbo dovolil. A društvo, sklicevaje se na svoj miroljuben značaj, na svoje društvene pravice, je to protivenje naznanilo c. kr. okrajnemu glavarstvu v Mariboru, ktero je dalo postopanju občinskega zastopa krepak, iz pet točk obstoječ ukor, da naj se v društvene zadeve nikar toliko ne vtika, ob enem pa tudi bralnemu društvu svoje višje dovoljenje, da nameravano veselico obhajati smé. In to je bil za občinski odbor v Št. Lovrencu mrzel curek. Predstojnik Fasching in odbornik Milemoth sta svoje mandate odložila in v trgu je vladala ta dan republika.

Vkljub temu, da nam je občinski odbor nagajal in tudi debel sneg mnogo zaprek delal, se je bilo k veselici vendar prav veliko narodnjakov zbralo. In mnogo teh se je štelo k razumnstvu ter zavzemalo več ali manj odlična mesta v človeški družbi.

Veselica pričela se je z govorom; potem pa je sledila igra: „Bob iz Kranja“, ki se je igrala prav izvrstno. da so igralci želi mnogo pohvale in priznanja. Dalje popisovati je Vašim bralcem gotovo ni treba, saj je igra znana povsod.

Po končani igri se je pričel drugi bolj domači del veselice: Prijazno kramljanje, petje in napitnice. Naj omenim, da je bilo pri veselici deset bratov naših od severa, Čehov, in sicer osem godcev c. k. vojaške godbe in dva tū že vdomačena. Pogovarjali smo se z njimi slovenski. Posebno milo so nam donele slovenske pesmi, katerih slišati mi nimamo toliko prilike, kakor kje v sredi Slovenije. Napivalo se je mnogo prečastiti duhovščini, učiteljstvu in tudi svetnim predstojnikom, ki nas varujejo pred domačimi zatiralci.

Naj omenim tū še na nek poseben slučaj, kteri kaže, kako je našim nemčurjem slovenska veselica smrdela. Proti enajsti uri pride občinski sluga k gostilni, kjer je bila naša veselica ter hoče vedeti, če imajo dovoljenje za godbo. To se vé da pové dvema žandarjema, ki sta pred hišo nas čuvala, kaj išče; a vodja mu ob kratkem reče: V imenu postave pojdite domu, če ne vas moram zapreti (prijeti). Kaj pak, da je šel z dolgim nosom. Ali ni to čudno: Najpred svojemu predstojništvu odpovedati se, potem pa vohuna pošiljati in pošteno družbo vznemirjati. A od kod sta prišla žandarja, bote znabiti prašali. Previdno c. k. glavarstvo nam jih je poslalo z naročilom, nas varovati vsakega vznemirjanja, dokler bomo sami mirni. Hvala c. kr. glavarstvu! To vam je dokaz, da v višjih krogih vendar drugače mislijo od nas in naše miroljubnosti kakor naši nasprotniki, ki najpred sami nagajajo in nepokoj delajo, potem pa vse na mirne Slovence zvrtačevajo. Pa, če se jim tudi dostikrat posreči, tū pa jim je vendar spodletelo — upamo, da jim bode spodletelo še čedalje večkrat, če bomo delovali postavno, mirno in vstrajno: **Za vero, dom in cesarja!** V to Bog pomozí!

Domače novice.

(Krški knez in škof dr. Jožef Kahn), bode 19. marca, ravno svojega godu dan, v Solnogradu posvečen, 25. marca pa v Celovcu slovesno vmeščen. Iz popolno zanesljivega vira se nam o njem poroča: Kahn je apostoljsk, goreč duhoven, ki se je škofje časti branil, kolikor je le mogel. Slovenskega se do zdaj ni učil, ker ni hotel postati škof. Pa blagi sekavski škof dr. Zwerger, ki ga silno čišla, je menda rekel: Kahn bo ob letu znal slovenski in Slovenci bodo potem spoznali, da se je iz ljubezni do njih naučil njihovega jezika. Kdor po škofovi časti hrepeni, se prej uči jezika, ne pa ponižni Kahn. Je pa jako podvzetan človek, ki ima največje zasluge za graško zavetišče, za deško semenišče, za zavod za slepe in za zidanje cerkve Srca Jezusovega, in je mož, ki na denar ne gleda, ki bo toraj na Koroškem veliko dobrega storil. Sicer bo pa glavna naloga novega škofa Celovškega buditi in organizirati konservativne Nemce. Se le potem, ko bode nemško-liberalnim kričačem na Koroškem odklenkalo in se bočó začeli gibati katoliški, konservativni Nemci, bodo mogli Koroški Slovenci upati, da se bodo v Koroškem deželnem zboru in pri deželni vladi na nje ozirali in jim ne odrekli vsaktere pravice.

(† Prečastiti gospod Martin Šlibar), dekan na Vrhniki, vitez ces. Franc-Josipovega reda, knežškofijski duhovni svetnik, ud okrajnega šolskega sveta v Logatcu itd., je sinoči 22. t. m. po kratki in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajoče, v 66. letu svoje dóbe mirno v Gospodu zaspal. Pogreb bode v petek 25. t. m. ob 9. uri dopoldne. R. I. P.!

(Slovenski klub na Dunaji) ima svoj šesti večer v soboto 26. februarja t. l. v hôtelu Royal I. Singerstrasse 3, mezzanin na levo. — Čital bode g. prof. Jos. Stritar. — Začetek točno ob 8. uri. — Pristop imajo le oni, koji so pismeno ali ustno vabljeni.

(O razgovorih slovenskih državnih poslancev) se nam z Dunaja 21. t. m. piše: Veliko nevoljo razodevali so naši poslanci, ko so te dni v raznih časnikih brali nektere nadrobnosti svojih zadnjih razgovorov, iz katerih so sklepali, da je reč v neprevidnosti kdo izmed njih izdal v privatnem pogovoru s kakim poslancem ali časnikarjem. Kako so taki razgovori mogoči, ako ne velja moška beseda, da imajo obravnave ostati tajne? Prav neprijetno me je zbódló, ko sem tudi v „Slovencu“ med domačimi novicami bral nektere vrstice, ki so bile menda posnete iz „Laib. Zeitung.“ Kar zadeva naše ožje razmere, vam jih vendar Vaš poročevalec naznanja izvirno, čemu toraj zajemate iz drugih listov novice, ki dostikrat niso ali prav nič, ali vsaj ne vseskozi resnične? Za Vašega poročevalca je to tem hujši vdarec, ker občinstvo misli, da od njega prihajajo nezanesljiva poročila, poslanci pa sumničijo, da je po njem prišlo v časnike, kar za nje ni bilo namenjeno.

(Imenovanje.) Konzularni elève A. Pogačar postal je vicekonzul v Bombay-ju v izhodni Indiji, vladni tajnik Ludovik markez Gozani okrajni glavar, okrajni komisar Gotfried Friedrich pa vladni tajnik v Ljubljani.

(Ljubljanski „Sokol“), ta prvoboritelj med slovenskimi narodnimi društvi za narodno probujenje pokazal je zopet sinoči prav izvrstno, kaj zná in česa je sposoben ne le na drogu, temveč tudi na gladkozlikanem parketu. Maškerada njegova, ki jo je po stari navadi sinoči v čitalnici priredil, prištevati sme se po vsej pravici najodličnejim in najsijajnejim predputnim veselicam bele Ljubljane. Obiskovana je bila letos še zdatno bolj kakor druge leta in lahko rečemo, da se je ondi sošlo vse posvetnega stanú, kar se prištevá k cvetu slovenskega razumnstva. Videl si tudi letos zastopnike raznovrstnih narodov avstrijskih in iz inostranstva. Maske so bile, posebno kar je bilo ženskih, jako krasne in bogate opravljene. Kmečki stan zastopan je bil najboljše med vsemi po kranjskih fantih in dekletih. Tudi iz visokih Tirolov zgubil se je nekdo semkaj. Harlekini skrbeli so tudi letos, kakor do sedaj vsako leto za živ nepokoj in se niti „hudičev“ niso bali, katerih sta dva prišla gledat, kaj vrli „Sokoli“ delajo. Dve gospej ste nam kazali „volapük“, so-stavljen z vseh raznih barv. Med drugimi nam je tudi še omenjati jako debelih „Clownov“; gospice, ki je predstavljala „Narodni dom“, ob kterej priliki je nekaj nad 36 goldinarjev nabrala, Černogorke, Serbinje, Zamoreci, ribič in ribiška, solnce in sadje,

s kratka: vse, kar si le moreš misliti, dobil si zastopano na sijajni veselici, ki je povsem vredno zaključila letošnji predpust.

(Predpustna veselica), ki jo je sinoči v spodnjih prostorih Ljubljanske čitalnice gospod Ivan Cesarič napravil, je bila tudi natlačeno-polno obiskana. Sošel se je ondi veseli meščanski svet, ki je pri dobri kapljici in slastni večerji pustoval, vesela godba skrbela je pa za kratek čas.

(Mrtva zgrudila) se je na cesti sinoči ob trčetrt na osem Ivana Likon v Postojini, ko je šla po nekem opravilu v tamošnje mesnico. Srčna žila jej je počila, tako trdi merodajna oseba.

(Petletnega otroka) železničnega čuvaja Kovača povozil je pri Žalostni Gori na močvirji predvčeršnjem naglič.

(V Opatiji) manjka stanovanj, toliko je prišlo tujecev tjekaj. Do sedaj so imeli posebno lepo in gorko zimo, sedaj se jim je pa tudi mraz napravil.

(Celovško gledališče) bi bilo tudi predsinočnjem kmalo pogorelo. Po predstavi je padla svetilka na neke zastore, ki so se vžgali. Na veliko srečo zapazili so ogenj takoj in je bila tudi voda ob enem pri rokah, da so ogenj pogasili, preden se je dalje razširil.

(Grof dr. Karol Chorinsky), mlajši brat dvornega sovetnika grofa Rudolfa Chorinskega in deželni glavar Solnograški, postal je predsednik deželne sodnije v Solnogradu. Ker ostane deželni glavar, opravljal bo dve najmenitnejši službi v Solnogradu.

Telegrami.

Berolin, 23. febr. Do desetih dopoldne znan je izid 299 volitev. Izvoljenih je 53 konservativcev, 19 mož državne stranke, 56 centruma, 84 natijonal-liberal, 10 freisinnige, 6 socialstov, 15 Alzačanov, 11 Poljakov. 45 bo ožjih volitev. Poslancev, ki bodo vsi za septenat glasovali je 156, proti pa 98.

Berolin, 22. febr. Kakor se čuje, bo državni zbor še pred ožjimi volitvami sklican, kakor hitro bodo difinitivne volitve kazale na sklepčnost.

Pariz, 23. febr. Danes med 5. in 8. uro zjutraj čutilo se je več sunkov potresa v Toulonu, Cannes, Avignanu, Nizzi, Bessegues in po več krajih v Provenci. V Nizzi se je podrla hiša in je pokopala 3 ljudi. Več streh se je podrlo, v Mentoni je menda več ljudi ranjenih in mrtvih. Promet se je za toliko časa vstavil, da se tunel dobro preišče.

Rim, 22. febr. Neguš se je združil z 16.000 možmi z Ras-Allulo v Asmaru. Združeni armadi obrnili ste se proti Artiki. Ras-Allula je generalu Genétu mir ponudil, ta je pa odbil vsako pogajanje, dokler ima Ras-Allula Salimberijevo ekspedicijo vjeto.

Umrli so:

20. febr. Janez Zupančič, delavec, 23 let, Ulice na Grad št. 12, jetika. — Reza Matijan, mizarjeva žena, 77 let, Dunajska cesta št. 14, jetika.

21. febr. Fran Gregorič, čevljarjev sin, 2 leti, Hradeckega vas št. 17, pljučni katar. — Marija Jalen, hišni posestnik, 70 let, sv. Petra cesta št. 37, pljučnica.

V bolnišnici:

18. febr. Tine Žagar, gostač, 74 let, Marasmus. — Martin Zupančič, delavec, 72 let, Pneumonia.

Tuji.

17. februvarija.

Pri **Maliču**: Peter Aschenauer, odvetnik, iz Nemčije. — Schulte, ravnatelj, z Dunaja. — Fritsche, Armuth, Kohn, Wirth in Strohbach, trgovci, z Dunaja. — Müller, trgovec, iz Nemčije. — Srečko Ecker, trgovec, iz Dolenje Avstrijskega. — Buchler, trgovec, iz Trsta.

Pri **Stonu**: N. Maase, Brösicke in E. Nuss, trgovci, iz Nemčije. — Leo Bauer, ravnatelj, z Dunaja. — Pollak, Bach, Bauer in Masseur, trgovci, z Dunaja. — Jožef Perlgrund, trgovec, iz Budapešta. — Adolf Neuberger, potovalec, iz Ogerskega. — Edvard pl. Fischer, vrednik, iz Gradea. — Viljem Kaufmann, potovalec, iz Maribora. — Adalbert Waland, posestnik, iz Konjic. — Jakob Jeglič, učitelj, iz Peče. — Miha Trček, župnik, iz Šmarija.

Pri **Tavčarji**: Franc Cukijati, trgovec, iz Št. Gotharda. Pri **Južnem kotodoru**: Ludovik Magnus, trgovec, iz Pariza. — Viktor Bermann, trgovec, iz Danskega. — Emil Rosenberg, trgovec, z Dunaja. — Jožef Rebeg, zasebnik, iz Celja. — Franc Rubeša, učitelj, s soprogo, iz Brguda. — Miha in Srečko Senitz, posestnika, iz Zidanega mosta. — Kastiger in Warbe, posestnika, iz Save. — Jožef Prišič, zasebnik, iz Kranja. — Janez Bader, zasebnik s soprogo, iz Gorice.

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jerič.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celajzu			
7. u. zjut.		739-89	-10.8	brezv.	megla	
2. u. pop.		739-31	+ 0.0	sl. zap.	jasno	0.00
9. u. zveč.		740-51	- 2.4	brezv.	"	
Zjutraj megla, potem jasno. Srednja temperatura - 4.4° C., za 4.1° pod normalom.						

Dunajska borza.

(Telegrafovo poročilo.)

23. februvarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	79 gl.	—	kr.
Srebrna " 5% " 100 " (s 16% davka)	80	15	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	85	"
Papirna renta, davka prosta	96	85	"
Akcije avstr.-ogerske banke	849	—	"
Kreditne akcije	278	—	"
London	128	10	"
Srebro	—	—	"
Francoski napoleond.	10	10	"
Ces. cekini	6	01	"
Nemške marke	62	70	"

Tržne cene

dné 23. februvarija t. l.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	6	99	Špeh povojen, kgr.	—	68
Rež, "	5	20	Surovo maslo, "	—	90
Ječmen, "	4	55	Jajce, jedno, "	—	2
Oves, "	2	92	Mleko, liter, "	—	8
Ajda, "	4	39	Goveje meso, kgr., "	—	64
Proso, "	4	87	Telečje, "	—	52
Koruza, "	5	04	Svinjsko, "	—	56
Krompir, "	3	—	Koštrunovo, "	—	36
Leča, "	11	—	Pišanec, "	—	22
Grah, "	10	—	Golob, "	—	55
Fižol, "	10	—	Seno, 100 kgr., "	3	—
Maslo, kgr., "	1	—	Slama, "	3	—
Mast, "	64	—	Drva trda, 4 mtr., "	6	50
Špeh svež, "	—	60	" mehka, "	4	10

Vožnji red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj . . . . . Odhod	7:— zvečer	7:00 zjutraj	8:50 zvečer	1:20 popold.	—
Mürzzuschlag . . . . . "	10:29 " "	10:20 " "	2. 5 po noči	5:25 " "	5:55 zjutraj
Gradee . . . . . "	12:28 po noči	12:55 popold.	6:— zjutraj	9:20 zvečer	10:50 dopold.
Maribor . . . . . "	1:49 " "	2:27 " "	8:20 " "	11:30 po noči	2:32 popold.
Pragarsko . . . . . "	2:16 " "	— " "	9:— " "	12:10 " "	3:35 " "
Celje . . . . . "	3:15 " "	3:53 " "	10:30 dopold.	1:45 " "	6:— " "
Laški Trg . . . . . "	— " "	4: 9 " "	10:46 " "	2: 4 " "	6:23 " "
Zidani Most . . . . . "	3:51 zjutraj	4:44 " "	11:40 " "	2:45 " "	7:11 zvečer
Litija . . . . . "	— " "	5:29 " "	12:33 " "	3:43 " "	8:32 " "
Ljubljana . . . . . "	5:12 " "	6:14 zvečer	1:29 popold.	5:40 zjutraj	10:20 " "
Postojna . . . . . "	6:30 " "	7:55 " "	3:37 " "	7:50 " "	1:58 po noči
Št. Peter . . . . . "	6:52 " "	8:19 " "	4: 8 " "	8:22 " "	2:48 " "
Divača . . . . . "	7:19 " "	8:53 " "	4:46 " "	9: 2 " "	3:59 " "
Nabrežina . . . . . "	8:16 " "	9:39 " "	5:54 " "	10:14 dopold.	5:40 zjutraj
Trst . . . . . Prihod	8:42 " "	10. 5 " "	6:30 zvečer	10:50 " "	6:30 " "

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst . . . . . Odhod	8:30 zvečer	7:— zjutraj	10:— dopold.	6:30 zvečer	7:10 zvečer
Nabrežina . . . . . "	9:19 " "	7:32 " "	10:51 " "	7:17 " "	8:44 " "
Divača . . . . . "	10: 3 " "	8:27 " "	11:56 " "	8:31 " "	11: 5 " "
Št. Peter . . . . . "	10:33 " "	9: 3 " "	12:56 popold.	9:25 " "	12:34 po noči
Postojna . . . . . "	10:51 " "	9:24 dopold.	1:21 " "	9:51 " "	1:16 " "
Ljubljana . . . . . "	12: 7 po noči	10:52 " "	3: 7 " "	12:20 po noči	5:— zjutraj
Litija . . . . . "	— " "	11:31 " "	3:57 " "	1:15 " "	6:17 " "
Zidani Most . . . . . "	1:24 " "	12:40 popold.	4:59 " "	2:22 " "	7:50 " "
Laški Trg . . . . . "	— " "	1: 3 " "	5:22 " "	2:47 " "	8:25 " "
Celje . . . . . "	1:59 po noči	1:20 " "	5:42 " "	3: 8 " "	8:54 dopold.
Pragarsko . . . . . "	3: 2 " "	— " "	7:13 zvečer	5:— zjutraj	11:15 " "
Maribor . . . . . "	3:29 " "	2:50 " "	7:58 " "	5:55 " "	12:30 popold.
Gradee . . . . . "	4:55 zjutraj	4:25 " "	10:25 " "	8:20 " "	4:35 " "
Mürzzuschlag . . . . . "	6:54 " "	6:54 zvečer	1:47 po noči	11:47 dopold.	9:35 zv. Prih.
Dunaj . . . . . Prihod	10:— " "	10:00 " "	6:— zjutraj	4:— popold.	— " "

Druge železnične zveze na Slovenskem.

Št. Peter—Reka.

Št. Peter . . . . . Odhod	zjutraj 7: 5	zjutraj 9:15	popold. 4:20	zvečer 9:40
Reka . . . . . Dohod	8:49	11:17	6:18	11:42
Reka . . . . . Odhod	zjutraj 5:45	dopold. 10:25	popold. 5:25	zvečer 8:15
Št. Peter . . . . . Dohod	8: 8	12:32	7:50	10:16

Divača—Pulj.

Divača . . . . . Odhod	zjutraj 9:10	zjutraj 4: 5	zvečer 9:10
Pulj . . . . . Dohod	12:44	8:—	12:26
Pulj . . . . . Odhod	zjutraj 5:—	zjutraj 11:52	popold. 4:20
Divača . . . . . Dohod	8:17	4:30	8:11

Nabrežina—Gorica.

Nabrežina . . . . . Odhod	zjutraj 4:—	zjutraj 8: 9	dopoldne 10: 8	zvečer 5:48	zvečer 10:—
Gorica . . . . . Dohod	6:40	9: 4	11:23	6:59	11:37
Gorica . . . . . Odhod	zjutraj 5:—	zjutraj 9:24	popoldne 4:45	zvečer 8: 9	zvečer 10:30
Nabrežina . . . . . Dohod	6:41	10:41	6:52	9: 8	—

Zidani Most—Zagreb.

Zidani most . . . . . Odhod	zjutraj 4: 5	zjutraj 4:40	popoldne 12:50	zvečer 5:15
Zagreb . . . . . Dohod	6:51	9:30	4:23	8:00
Zagreb . . . . . Odhod	zjutraj 8:25	popoldne 1:33	zvečer 8:01	zvečer 10:28
Zidani Most . . . . . Dohod	10:59	4:21	12:33	1: 4

Pragersko—Kaniža.

Pragersko . . . . . Odhod	zjutraj 3:35	zjutraj 9:35	zvečer 8:10
Kaniža . . . . . Dohod	6:17	1:15	11:35
Kaniža . . . . . Odhod	popoldne 2:45	zvečer 11:20	zjutraj 5:20
Pragersko . . . . . Dohod	6:12	1:28	8: 7

Maribor—Celovec.

Maribor . . . . . Odhod	dopold. 9:15	popold. 3: 5
Celovec . . . . . Dohod	1:52	zvečer 7:30
Celovec . . . . . Odhod	popoldne 1:55	zjutraj 8:—
Maribor . . . . . Dohod	6:—	popoldne 12:10

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.

ŽELODČEVA ESENCA
lekarja Piccoli-ja
v Ljubljani.

ozdravila me je kakor po čudežu od najhujših želodčevih in telesnih bolečin, koje so me celih pet let neznano mučile in proti kterim mi najimenitnejši zdravniki Vicenze, Milana, Como in Genove niso zamogli prav nič pomagati.

Lusa Battista, Sagorz, na Gališkem.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroškem, v Primorji, Tirolih, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (6)

Po nižanej ceni.

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska razprava.

Spisal
IVAN BELEC,
župnik.

Cena knjigi je znižana od 25 kr. na 20 kr., po pošti 5 kr. več; kdor jih vzame deset skupaj, dobi najjsto brezplačno. — Knjiga obsega 9 pól v osmerki.

„Katoliška tiskarna“
v Ljubljani
Valazarjev trg št. 5.